

De qui eren?

De qui eren aquests sepulcres?, qui eren aquestes persones? Seguir la pista al llarg dels segles d'una família no és fàcil i a voltes la sort hi juga un paper important. Sens dubte els quatre personatges

Pere Romeu, Agustí Ibars, Josep Escuer i Josep Serés representaven les famílies més "adinerades" d'Alpicat (fico entre cometes adinerades perquè en el nostre poble no es pot parlar de grans propietaris) i tres d'aquests apareixen en el contracte de construcció

de l'església ⁽⁷⁾: Pere Romeu i Agustí Ibars com a representants i Josep Escuer com a batlle. Amb

la informació del cadastre podem comprovar qui eren econòmicament. En el de 1800 ⁽⁸⁾ entre els sis primers contribuents apareixen ells quatre o algun descendent: S. Serés, amb 42 lliures, és el major propietari, seguit de Josep Escuer i Agustí Ibars, amb 35 lliures, i Josep Romeu, amb 25 lliures, que apareix com a veí de Lleida. En el Cadastre de 1848 ⁽⁹⁾ aquestes famílies continuen essent els majors propietaris: Josep Escuer pagava 665 lliures, Pere Romeu, 359, Josep Serés, 314 i Agustí Ibars, 251.

La família de Pere Romeu fou una de les més importants del poble durant tot el segle XVIII i XIX

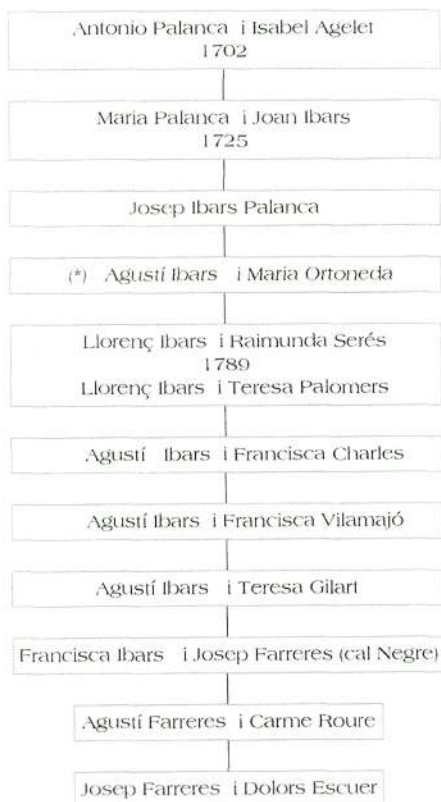
Obertura del sepulcre

tot i que creiem que no estaven arrelats del tot

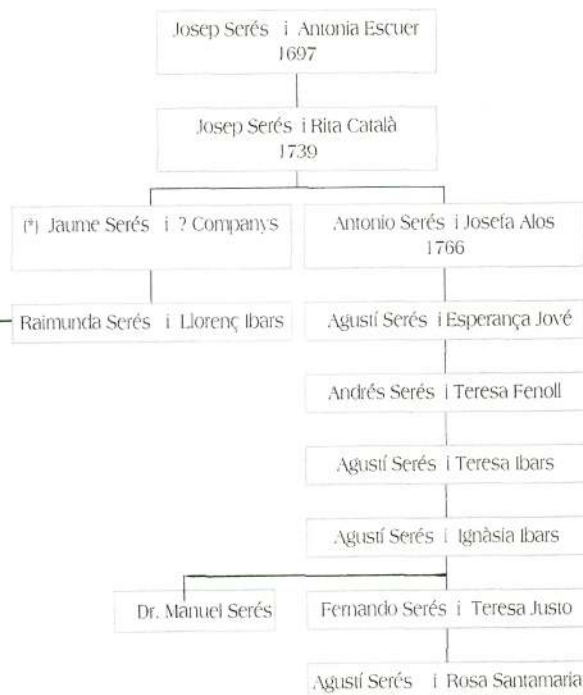
al poble (en alguns documents apareixen com a residents a Lleida ciutat, on acaben marxant a final del segle XIX). La seua sepultura seria la D (la que no fou oberta) davant la qual hi devia haver la capella de sant Pere.

La família de Josep Escuer pertany a un dels cognoms amb més tradició en el nostre poble i encara avui podem identificar importants cases amb aquest cognom, com cal Gallo, cal Pissarra o cal Pardal. Tot i que creiem que podrien ser els avantpassats de la primera casa, no hem pogut establir cap lligam directe. La seua sepultura seria la A, davant la capella del sant Crist, on

Arbre genealògic de cal Palanca

Arbre genealògic de ca l'Agustí

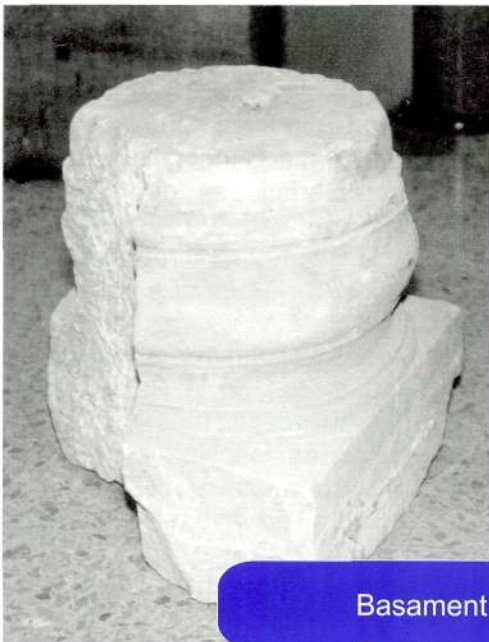

(*) Noms que consten a les lloses sepulcrales.

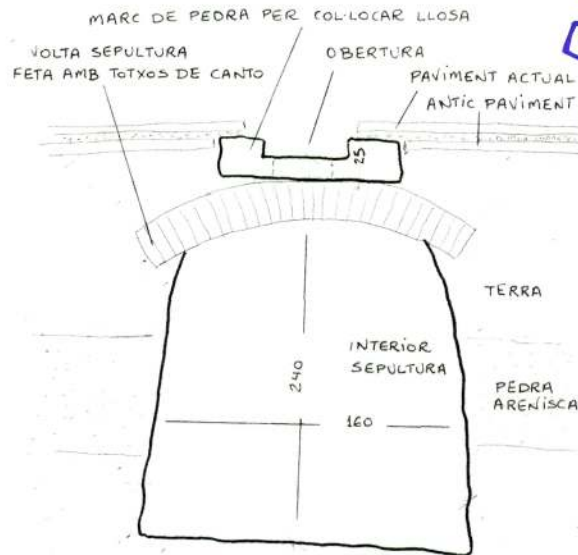
encara avui s'hi venera.

El cas de la família d'Agustí Ibars és ben al contrari de les altres dos. Mercès a la documentació familiar de cal Palanca hem pogut establir un lligam directe entre aquest personatge i el seus descendents actuals⁽¹⁰⁾. L'origen del nom o malnom d'aquesta família l'hem de cercar a les primeries del segle XVIII, quan s'establí a Alpicat el pagès Antoni Palanca. La seua filla Maria es casà l'any 1725 amb Joan Ibars, quedant així lligat el cognom Ibars amb el malnom de cal Palanca, fins que a les primeries del segle XX la pubilla de cal Palanca, Francisca, es casà amb el cabaler de cal Negre, Josep Farreres, passant així a unir-se aquest cognom amb cal Palanca (veieu arbre genealògic adjunt). Per tant, la llosa B pertany als avantpassats de cal Palanca i estava davant la capella de sant Agustí.

L'últim personatge a analitzar és el de Josep Serés, que pertany a una de les cases amb més arrelament i continuïtat del nostre poble, ca l'Agustí. Gràcies a la documentació familiar i l'arbre genealògic que ens han facilitat, podem establir des dels orígens de la casa fins als nostres dies i situar en el temps el personatge analitzat. Hem realitzat unes prospeccions en l'arxiu parroquial i no hem trobat en aquella època cap Jaume Escuer o Jaume Romeu; en canvi sí hi va haver un Jaume Serés. Això, però, no ha estat suficient per vincular la casa amb la llosa C, la del "Jaume". En l'arbre de cal Agustí (veieu el quadre adjunt) observem un hereu nascut l'any 1741, de nom Jaume. Amb la informació d'uns capítols matrimonials facilitats per cal Palanca sabem que l'any 1789 es van casar Llorens Ibars (fill d'Agustí Ibars, el de la llosa) amb Raimunda Serés, filla de Jaume "àlies" Josep Serés menor. És a dir, al Jaume Serés se'l coneixia com a

Basament de la columna

Secció transversal de la sepultura

Josep Serés, nom del seu pare, com succeeix en moltes famílies: al fill se'l coneix amb el mateix nom del pare. La mort prematura de la Raimunda farà que l'herència i la continuïtat de ca l'Agustí passi al segon germà, Antonio (mentre Llorens Ibars es casà en segones núpcies amb Teresa Palomes, des d'on continuarà la línia sucesòria de cal Palanca). Per tant, la llosa C pertanyia als avantpassats de ca l'Agustí i encara és l'altar o la capella de sant Josep i on acostuma a seure aquesta família, mantenint així la tradició després de 210 anys.

- (1) La importància d'aquest epigrama podria raure en la seua antiguitat. Les primeres representacions del pi d'Alpicat apareixen en els segells municipals de mitjan de segle XIX; per tant, la simbologia del pi d'Alpicat la podríem ara remuntar al segle XVIII.
- (2) ACLL Libro de visitas pastorales 1816.
- (3) ACLL Libro de visitas pastorales 1827.
- (4) *El Nou Pinetell* núm. 13 "1780. Un contracte per a la construcció de l'església".
- (5) Un tema igual al que ens ocupa ha estat tractat en diversos articles, on hem trobat similituds importants. En lloses aparegudes a l'antiga Llar de Sant Josep de Lleida o a l'església d'Alcoletge, llerda 1979 "Inscripcions i làpides sepulcral a la Seu Vella". Miscel·lània Terres de Lleida segle XVIII 1986 "Sobre la troballa d'una llosa sepulcral a la Llar de Sant Josep". llerda 1990 "L'església de sant Miquel d'Alcoletge..."
- (6) APA Llibre de defuncions 1807-1851.
- (7) *El Nou Pinetell* núm. 13 oc.
- (8) AMLL Cadastre 1800.
- (9) AMLL Cadastre 1848.
- (10) Recordem que a cal Palanca, Josep Farreres va trobar el contracte de construcció de l'església.

Fabià Corretgé Blasi

Penya blaugrana d'Alpicat

I sant Tornem-hi ens crida a començar una nova lliga. Les esperances es renoven cada any. Quina importància té que l'any passat no guanyéssim res? Aquest any sí! El seguidor culé és així: fidel a uns colors fins al final. Res l'atura, al contrari; com més dificultats té, més afany hi posa i si no que els ho preguntin a les innumbrables penyes barcelonistes que hi

entrega i un elevat esperit de sacrifici. De segur que un cop passades les primeres jornades i marxin els nervis del debut en la competició i l'equip aconsegueixi un millor to físic veurem cada cop millor joc, jugades millor enllaçades i més gols, i tots patirem menys i gaudirem més, que és el que pretenem. El que està assegurat és la bona voluntat i l'interès de tots els membres

ha arreu del món i que continuen creixent. Som i serem, sempre, del Barça! I aquest any..., malgrat algun fracàs no esperat i mancats de la continuïtat que desitjaríem en els resultats i el joc, sembla que tornem a vibrar amb un equip lluitador, de joc ordenat i inspirat davant la porteria de l'altre equip. Si som capaços de fer això un partit darrere l'altre, podem dir: aquest any sí!

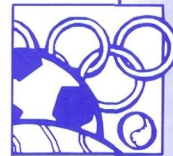
La nostra Penya, amarada d'aquest aire renovador va celebrar a mitjan de setembre l'assemblea anual i amb molta alegria es constatà una superior participació en quantitat d'assistents i en intervencions constructives, que aportaren solucions als problemes. Això vol dir que som un òrgan viu i en fase ascendent. Com més participació més riquesa d'idees i més vivència. Si el nostre Barça ens donés alguna alegria esportiva...

Tenim ja un equip de futbol sala que ens ha fet el primer regal de la temporada en vèncer en la lliga en el primer partit per 2 gols a 1 en un encontre ple de nervis i entusiasme; demostrant una gran

i, si fem pinya..., segur que tot anirà bé. La qualitat de cada jugador anirà sortint gràcies també al guiatge i a la feina sàvia del nostre tècnic, Antonio. Us convidem a tots els vilatans a presenciar i viure intensament tots i cadascun dels partits que se celebraran a les pistes del Parc del Graó els dissabtes a la tarda els dies que l'equip jugui com local. Que l'esportivitat, el bon joc i com a conseqüència els bons resultats siguin les característiques que defineixen el nostre equip i que facin que Alpicat i la nostra Penya se sentin dignament representats. Des d'aquestes línies volem agrair a tots i cadascun dels integrants la seva dedicació i entrega desinteressada. Esperem que aquest nou repte que hem assumit des de la Penya Blaugrana d'Alpicat suposi un incentiu més i un motiu de joia per a tots els nostres associats i per a una bona part dels veïns del nostre poble. Ara més que mai, Visca el Barça i endavant Penya Blaugrana d'Alpicat!

Penya Blaugrana d'Alpicat

Club de bitlles d'Alpicat

Continuant l'escrit publicat el passat agost a la revista El Nou Pinetell volem omplir un buit que hi havia. Recordeu l'espai reservat per al futur equip femení? Doncs avui tinc el goig d'informar-vos que s'ha omplert aquest buit.

Dic el goig? No! Això és poc. És alegria i satisfacció, i per damunt de tot agraïment personal i col·lectiu de tots els integrants de l'Associació de Bitlles d'Alpicat per la resposta rebuda d'aquestes dones d'Alpicat que com Fuenteovejuna TOTES A UNA.

Griñó, Mercè Griñó, Anna M. Duaigües, Mari Gutiérrez, Pepita Narcís, Pepita Gilart, M. Teresa Palomeque, Feliciano Ureña, Encarna Gutiérrez i Pepita Bañeres.

Un altre punt a favor per les bitllaires d'Alpicat és que dels 25 pobles convidats (que sumen un total de 27 equips masculins i 8 equips femenins), l'únic poble amb més d'un equip de dones va ser ALPICAT!

Components dels 2 equips femenins

No és bonic veure jugar a un joc, que a uns agradarà més que a uns altres, però que aconseguix formar equips amb persones del nostre poble, per jugar i competir pel primer premi amb equips de tota la comarca dins dels actes de la festa major i després d'un bon esmorzar?

No és bonic veure jugar i competir entre bromes i rialles equips integrats per avis i àvies, mares i pares, néts i nétes, matrimonis i després d'un bon esmorzar?

Gràcies: Olga Muñoz, Maria Morell, Teresa Vilanova, Anna Griñó, M. Teresa Griñó, Dolors

Encara més! El pernil que va guanyar un dels nostres equips femenins ens el vam cruspir entre tots i totes amb un esmorzar i tirada de bitlles local amb 4 equips (2 masculins i 2 femenins) i 36 esmorzars.

No voldria acabar sense donar les gràcies a tots els patrocinadors i col·laboradors sense l'ajut dels quals no hauria estat possible el que jo considero un èxit (perdonin la immodèstia) d'aquest acte de la Festa Major, amb la presència de 230 persones convidades dels pobles veïns i preparats 350 esmorzars populars.